

Sygn. akt II Ka 615/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Piotr Popek

Sędziowie: SSO Grzegorz Maciejowski

SSR del. Anna Romańska (spr.)

Protokolant: protokolant Jagoda Stępień

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Rzeszowie - Mariusza Kowala

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 lutego 2014 r.

sprawy oskarżonego D. K. (1) o przestępstwo z art. 278 § 5 kk i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Rzeszowie

z dnia 27 czerwca 2013 r., sygnatura akt X K 459/13

uchyla wyrok w zaskarżonej części i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Rzeszowie do ponownego rozpoznania

Sygn. akt II Ka 615/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 26 lutego 2014 r.

Sąd Rejonowy w Rzeszowie wyrokiem z dnia 27 czerwca 2013 r., sygn. akt X K 459/13, uznał oskarżonego **D. K. (1)** za winnego tego, że w nocy z 22/23 października 2012 r. w miejscowości Ł.(...)działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem wspólnie i w porozumieniu z K. K.dokonał kradzieży mienia w postaci kurtki

o wartości 100 złotych, dwóch telefonów komórkowych marki S.

o wartości 60 złotych każdy wraz z ładowarką o wartości 20 złotych, telefonu M. o wartości 50 złotych, sześciu kluczy do zamków o wartości 42 złotych i dokumentów w postaci dowodu osobistego, dwóch kart bankomatowych Banku (...) S.A.wartości 332 złote na szkodę M. D.oraz wiertarki koloru zielonego o wartości 150 złotych własności S. D.powodując straty o łącznej wysokości 482 złotych, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się

w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za przestępstwa podobne wyrokiem Sądu Rejonowego Wydział II Karny

w R.z dnia 28.10.2009 r., sygn. akt II K 254/09 na karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 16.10.2006 r. do 18.10.2006 r., 05.08.2009 r. do 20.01.2010 r. i 04.02.2010 r. do 17.04.2012 r.,

tj. za winnego popełnienia przestępstwa art. 278 § 1 kk i art. 278 § 5 kk i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 12 kk skazał go na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązał oskarżonego D. K. (1) solidarnie z oskarżonym K. K. do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego S. D. kwoty 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych).

Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu D. K. (1) okres zatrzymania od dnia 23.10.2012 r. godz. 3:00 do dnia 24.10.2012 r. godz. 16:25 i w dniu 26.03.2013 r. od godz. 6:55 do godz. 9:20.

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2009 r. Nr 146, poz. 1188) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. G., Kancelaria Adwokacka w R. kwotę 219,60 zł (dwieście dziewiętnaste złotych 60/100) tytułem nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu D. K. (1).

Na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonego D. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 904,42 zł (dziewięćset cztery złote 42/100).

Apelację od powyższego wyroku wniósł oskarżony D. K. (1), zarzucając mu niewspółmierność orzeczonej kary względem popełnionych czynów, nieustalenie stanu faktycznego co do zaistniałej sytuacji w domu pokrzywdzonego, brak ustalenia faktu utracenia przez pokrzywdzonego niektórych przedmiotów, brak możliwości wycofania dobrowolnego poddania się karze podczas pierwszej rozprawy, całkowity brak możliwości obrony w w/w postępowaniu, nie powołanie biegłych lekarzy psychiatrów celem przebadania osoby pokrzywdzonej mimo, iż ta osoba jest osobą upośledzoną i leczyła się psychiatrycznie, brak ustalenia przez biegłego rzeczoznawcę wartości realnej utraconych rzeczy – przedmiotów, brak możliwości wypowiedzenia się jego osoby przed sądem oraz zasądzenie kosztów sądowych w kwocie 904,42 zł mimo, iż sąd wiedział, że nie posiada on żadnego majątku ani dochodu oraz że jest na utrzymaniu innych osób. W konsekwencji wniósł o wnikliwe zapoznanie się z dokumentacją sprawy oraz przychylenie się do jego pisma.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja jest zasadna.

Rację ma skarżący gdy wskazuje że postępowanie Sądu I instancji, który rozpoznał przedmiotową sprawę na posiedzeniu bez jego udziału, pozbawiło go uprawnień, wynikających z prawa do obrony.

Oskarżony D. K. (1) był nieobecny na posiedzeniu, na którym uwzględniony został wniosek prokuratora o wydanie wyroku skazującego wobec jego osoby bez przeprowadzania rozprawy. Sąd Rejonowy w Rzeszowie wysłał oskarżonemu zawiadomienie o terminie posiedzenia wyznaczonego na dzień 27 czerwca 2013 r. na adres domowy. Zawiadomienie to nie zostało podjęte. Dwukrotnie awizowane zawiadomienie Sąd uznał za prawidłowo doręczone i sprawę rozpoznał bez obecności oskarżonego, który nie miał obrońcy.

D. K. (1) w czasie postępowania w niniejszej sprawie był pozbawiony wolności i o terminie posiedzenia Sądu Rejonowego w Rzeszowie winien być zawiadomiony na adres zakładu karnego. Tymczasem zawiadomienie to wraz z odpisem aktu oskarżenia i wnioskiem prokuratorskim złożonym w trybie art. 335 § 1 kpk Sąd ten wysłał oskarżonemu na adres domowy, a nie podjęte zawiadomienie załączył do akt ze skutkiem doręczenia.

W związku z korespondencją skierowaną przez oskarżonego do Sądu Rejonowego w Rzeszowie, sekretarz tego Sądu w rozmowie telefonicznej z pracownikiem Zakładu Karnego w R. przy ul. (...) – w dniu

9 września 2013 r. – ustalił, że D. K. (1) przebywa w tym Zakładzie od 26 kwietnia 2013 r., co znajduje potwierdzenie również w informacji przekazanej faxem przez w/w jednostkę penitencjarną do Sądu (k. 273-274).

Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, że wyrok Sądu Rejonowego w Rzeszowie zapadł z naruszeniem prawa karnego procesowego, to jest art. 139 § 1 kpk i art. 6 kpk poprzez błędne uznanie, że zawiadomienie o terminie posiedzenia zostało prawidłowo doręczone oskarżonemu i w konsekwencji rozpoznanie sprawy przez Sąd Rejonowy w Rzeszowie bez udziału oskarżonego, podczas gdy w tym czasie był on pozbawiony wolności, co naruszyło jego prawo do obrony, a co mogło mieć istotny wpływ na jego treść.

Sąd Najwyższy niejednokrotnie podkreślał, że przepis art. 139 § 1 kpk nie ma zastosowania do oskarżonego, który został pozbawiony wolności i nie powiadomił o tym sądu. Uznanie pisma za prawidłowo doręczone nie zależy od stanu wiedzy organu wysyłającego pismo. Tak więc może dojść do naruszenia przepisów art. 133 § 1 i 139 § 1 kpk także bez uchybienia ze strony sądu (por. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 października 2005 r., sygn. III KK 11/05, LEX nr 157226).

W realiach powyższej sprawy oskarżony D. K. był pozbawiony wolności przez cały czas postępowania sądowego. Adres do korespondencji

z oskarżonym zdezaktualizował się bowiem, na skutek tymczasowego aresztowania w/w z dniem 26 kwietnia 2013 r. oraz umieszczenia w zakładzie karnym, już w chwili wniesienia aktu oskarżenia zawierającego wniosek, o którym mowa w art. 335 kpk, którymi to informacjami nie dysponował jednak Sąd Rejonowy w Rzeszowie aż do momentu zaskarżenia przez oskarżonego wyroku wydanego na posiedzeniu w dniu 27 czerwca 2013 r., w związku z czym tenże Sąd wszelką korespondencję kierował na adres zamieszkania oskarżonego.

Brak prawidłowego zawiadomienia oskarżonego o terminie posiedzenia, a w rezultacie brak udziału D. K. w tymże posiedzeniu w sposób oczywisty naruszało jego prawo do obrony na posiedzeniu (możliwość wypowiedzenia się w kwestiach podlegających rozstrzygnięciu na posiedzeniu, w tym zwłaszcza deklarowana w środku odwoławczym chęć wycofania wniosku o dobrowolne poddanie się karze). Nie ulega bowiem wątpliwości, że art. 6 kpk gwarantuje oskarżonemu możliwość podejmowania przez niego samodzielnie czynności procesowych, zmierzających do obalenia oskarżenia lub złagodzenia ewentualnych konsekwencji karnych za popełnione przestępstwo.

Mając na uwadze powyższe Sąd odwoławczy uchylił wyrok Sądu I instancji w zaskarżonej części i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Rzeszowie.

Zgodnie z art. 436 kpk Sąd ograniczył rozpoznanie środka odwoławczego tylko do wyżej omówionego uchybienia, podniesionego przez oskarżonego, gdyż rozpoznanie w tym zakresie jest wystarczające do wydania orzeczenia, a rozpoznanie pozostałych uchybień byłoby przedwczesne lub bezprzedmiotowe dla dalszego toku postępowania. Zadaniem Sądu Rejonowego w ponownym postępowaniu będzie przeprowadzenie postępowania sądowego z zachowaniem prawa do obrony oskarżonego, w tym prawa do prawidłowego zawiadamiania w przypadku, gdy ustawa tego wymaga, o przeprowadzanych czynnościach. Wobec postawy oskarżonego wycofującego swoją zgodę na skazanie bez przeprowadzania rozprawy rzeczą Sądu będzie rozważenie konieczności nieuwzględnienia wniosku Prokuratora złożonego w trybie art. 335 kpk, skierowanie sprawy do rozpoznania na rozprawie i rozważenie kwestii podnoszonych przez oskarżonego w apelacji odnośnie potrzeby uzupełnienia postępowania dowodowego.

Kierując się przedstawionymi motywami Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 2 kpk, art. 449 kpk i art. 456 kpk orzekł jak w wyroku.